

Z POZŮSTALOSTI KARLA MAKOVSKÉHO

Centrum města okolo Radničního náměstí zůstává i dnes, v dobách pomalého úpadku, jeho dominantou a jednou z nejkrásnějších čtvrtí v celém Rilundu. Zavítá sem skoro každý návštěvník, ať už proto, že se zde nachází většina důležitých institucí ve městě nebo prostě jen obdivovat architektonické skvosty či posedět v některém z místních podniků. Z těchto i z dalších důvodů bude nyní popsáno poněkud podrobněji.

Samotné náměstí se spíš než náměstí podobá obrovskému tržišti, kde mezi desítkami stánků, soustředěných především na východní straně náměstí, neustále projíždějí z Pouštní do Mostní ulice a naopak formanské vozy. Poněkud klidněji je na západní straně před budovou Nové Radnice, kde se uprostřed nachází malý parčík borovic a cedrů. Střed parčíku zdobí půvabná několikapatrová fontána zdobená různými sochami ku počtě Paní vod a jejich mořských poddaných.

Nová Radnice a Nová Kasárna jsou jedny z nejstarších budov na levém břehu Durenu, postavené brzo poté, co řádoví stavitelé dokončili celé první pásmo městských hradeb. Jejich pískovcové obložení je už řádně ošuntělé, ale přesto jeho prosté zdobení neztrácí svůj zvláštní půvab. Samotná městská samospráva nemá ve srovnání s mocí Markraběte, Místodržícího ani Urozeného sněmu nijaký zvláštní vliv. Někdo se ovšem "maličkostmi", jako je oprava cest, dozor nad tržišti, nad mírami a váhami a zavírání výtržníků a falešných hráčů do šatlavy (hned venku za hradbami u Pouštní brány) zabývat musí. A tak si vážení měšťané každých šest let vybírají ze svého středu Purkmistra a dvanáct Starších.

Severní část náměstí, přiléhající k přístavu, je úplně a docela světem velkého i malého obchodu. Rádoby výstavná, ale ve skutečnosti naprosto nevkusná sídelní budova gildy Varemara zabírá celou polovinu délky náměstí a naprostý nedostatek soudnosti jejich architektů je ještě více zdůrazněn kontrastem se Starou tržnicí. Ta totiž patří ještě k dílům řádových architektů a její prostá monumentálnost, klenoucí se nad stovkami stánků je výmluvným dokladem jejich umění. Masivní zdi z m'garrského pískovce poskytují i v největším parnu příjemnou chladivou atmosféru k neuspěchaným procházkám mezi stánky. Ta je pak ještě zdůrazněna neustálým popíjením slazeného mátového čaje - příjemnou zvyklostí, která se do Rilundu dostala spolu s gildovními obchodníky z tropů.

V postranních uličkách za sídlem Gildy směrem k přístavu se pak nachází proslulá přístavní putyka Kir - jedna z nejjednodušších, ale nejnavštěvovanějších. Menu je prosté a opakuje se každý den. Rybí polévka, žitný chléb, pečené brambory, pečená ryba a všudypřítomný mátový čaj. Pro chuť je možné si dát ještě oblíbené smažené chobotničky a černé pivo. Poslední, co stojí za zmínku, je krajně neoblíbený celní úřad Královské mořeplavecké hned za Starou tržnicí, který je údajně jednou z nejzkorumpovanějších institucí ve městě.

Východní část náměstí je rájem řemeslníků a podloubí plná dílen a krámků se táhnou ještě podél celé ulice Konventní až ke Konventní bráně. Ke koupi je takřka veškeré řemeslné zboží od košíků po meče a od sedel po pláště, starousedlíci ani zkušenější dobrodruzi sem ovšem příliš nakupovat nechodí. Důvod je jednoduchý: za bránou a v okolí Konventu je ke koupi také takřka vše - a často i víc jak o třetinu levněji. Zde je prostě do ceny započítána prestiž starších Mistrů Hanzy a podobné položky. Okolo Konventní brány jsou soustředěny ještě tři důležité budovy: Chrám Kováře, zahradní šenk „*U sekery*“, na rohu jedné z menších uliček křížících Konventní, a Hanzovní dům. Zde se konají vždy v týdně před svátkem Kováře výroční konference Hanzovního spolku, začínající děkovnými modlitbami ke Kováři a končící pitkami „*U sekery*“.

Jižní část náměstí lemují také obchody a malebná podloubí, zde se ovšem nabízí především exotické zboží. Atmosféru náměstí dokresluje monumentální chrám Poutníkův na jižní straně parčíku, který patří k jednom z nejnavštěvovanějších. Není dne ani hodiny, aby zde některý z kapitánů lodí či obchodníků neděkoval za zdárnou plavbu nebo nevyprošoval zdárnou plavbu budoucí.

Celkový dojem z náměstí je dotvářen návršími z obou stran přístavu. Na západním z nich se nacházejí Terasy - snad nejmalebnější čtvrť města vůbec. Postavili si je kupci, kteří zbohatli na obchodních transakcích Gildy a rozhodně na nich nešetřili. Luxusní vila střídá překrásnou zahradu a mramor leštěnou žulu. Východní část čtvrti přechází v překrásnou promenádní terasu, vytesanou do skály nad přístavem a zdobenou palmami, podle které dostala celá Čtvrť své jméno. Sem chodí mladí Rilondané na romantické procházky (pokud zrovna nevyrazí k Universitě nebo k Amfiteátru), sem chodí bardi pět své hrdinské písně.

Východním návrší pak z této strany dominuje Místodržitelství - třetí největší budova v Rilondu po Citadele a Konventu. Jeho čtyři patra, tyčící se do výšky nad přístavem v leštěném mramoru jsou dost i na místní poměry. Zdaleka neimpozantnější je ovšem počet úředníků v něm sídlících.